

2016. g.

DECEMBRIS

Nr. 12

Valda Mora

MIERS VIRS ZEMES

Raugies ar bērna ticību
Zvaigžņu atspulgos sārtos –
Šonakt tev gaismā jāšaredz
Debess atvērtos vārtos.

Šonakt no jauna tev jāuzzied
Kopā ar rozi zem sniega,
Tūkstošgadīgais solījums
Modinās zemi no miega.

Cauri miglainai krēslībai,
Naidam un atriebes dārdiem,
Ieklausies balsī no tālumiem, –
Tici tās skaistajiem vārdiem.

“Miers virs zemes!” – Šo vārdu spēks
Slimo cilvēci dziedēs.
Kristus zvaigzne pār Betlēmi
Atkal uzlēks un ziedēs.

Pacel acis, kur gaismā mīt,
Gadsimtu zvaigznājos sārtos,
Raugies ar bērna ticību
Debess atvērtos vārtos!

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve decembrī

Sestdien, 3. decembrī, no plkst. 11:00 līdz 15:00 – Ziemsvētku tirdziņš. (Skat. reklāmu.) Ēdienu pārdos no plkst. 12:00 līdz 14:00.

Svētdien, 4. decembrī, plkst. 11:00 – Adventa otrā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sadraudzība.

Svētdien, 11. decembrī, plkst. 11:00 – Adventa trešā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Spēlēs un dziedās Jūlija Ivaskeviča Pone un Kaija Halvorsone. Sekos sadraudzība.

Ceturtdien, 15. decembrī, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.

Svētdien, 18. decembrī, plkst. 11:00 – Adventa ceturta svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar kori un Latviešu skolas lugu, bērnu uzruna. Pēc dievkalpojuma sekos skolas eglīte draudzes nama lielajā zālē un skolas saimes gādātas siltas pusdienas, visi sirsnīgi aicināti!

Sestdien, 24. decembrī, plkst. 17:00 – Ziemsvētku vakara DIEVKALPOJUMS. Sprediķis būs angļu valodā. Piedalīsies draudzes koris.

Svētdien, 25. decembrī, plkst. 11:00 – Ziemsvētku dienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Dievkalpojumu kuplinās Tīna un Dzintars Josti.

Otrdien, 27. decembrī, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs. Bībeles stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.

Sestdien, 31. decembrī, plkst. 16:00 – Vecgada vakara DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu.

Svētdien, 1. janvārī, plkst. 11:00 – Pirmā svētdiena pēc Ziemsvētkiem. DIEVKALPOJUMS.

Svētdien, 8. janvārī, plkst. 11:00 – Zvaigznes dienas DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

No Ziemsvētku sveces varam mācīties kādu retu, bet ļoti svarīgu īpašību: neradīt nekādu troksni un tajā pašā laikā sevi visu atdot citiem. /E.K.Logue/

Mineapoles draudzes vadība un māc. Dāgs novēl ikvienam gaišus Kristus piedzimšanas svētkus un ceļību pilnu Jauno gadu!

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

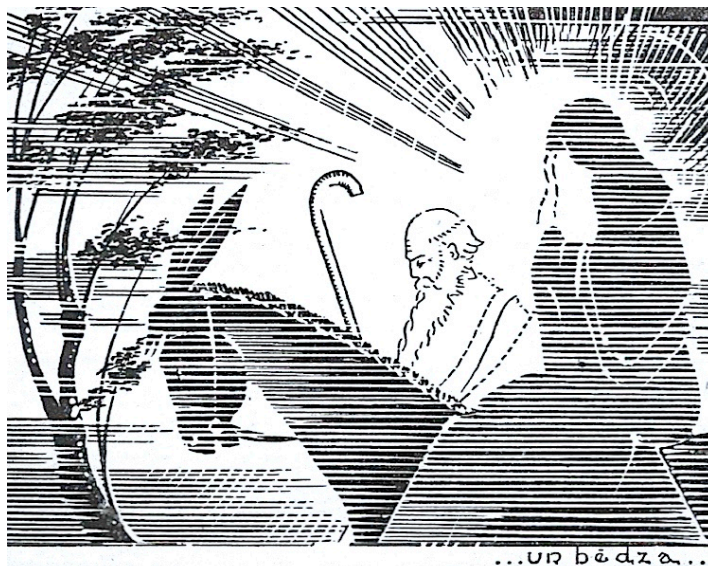
mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede Vija Treiberģa.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 4. dec. – L. Dingley, V. Konters.
Svētdien, 11. dec. – G. Luss, V. Konters.
Svētdien, 18. dec. – A. Vīksniņš, S. Straumane.
Sestdien, 24. dec. – A. Vīksniņš, L. Dingley,
S. Brūvelis.
Svētdien, 25. dec. – G. Luss.
Sestdien, 31. dec. – S. Straumane.

Bija 1946. gads. Latvieši pulcējās bēgļu nometnēs rīkotajos dievkalpojumos. Viņu mācītāji centās sagādāt ilustrācijas dziesmu lapiņām. Starp daudzām citām, kartiņā redzam Anša Bērziņa ilustrāciju, kur svētā ģimene ir ceļā uz Ēģipti. Pretim pūš stiprs vējš. Zem zīmējuma lasām divus vārdus no Mateja ev. 2:14: “...un bēdza...” angļu valodā un citās, parasti tulko “devās prom” vai “aizgāja” uz Ēģipti. Paši būdami bēgļi, latviešu tulkotāji un šis mākslinieks gribēja atgādināt, ka ir liela atšķirība starp to, vai dodies prom vai bēdz. Vienā gadījumā liekas, pats izvēlies, kurp doties, otrā, citu rīcība nosaka tavējo.

Mīļās māsas un mīļie brāļi Kristū!

Priekā atzīmējot Kristus piedzimšanas svētkus un lūdzot, lai Dievs bagātīgi svētī visus savus bērnus 2017. gadā, aicinu īpaši pieminēt pasaules neskaitāmos bēgļus. Kā reiz Kristus Bērna ģimene, tā tagad, viņi dodas pretī vējam – briesmās un grūtībās. Dodoties pretī nezināmai nākotnei, lai stiprina apustuļa Pāvila vārdi: “Esiet priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, neatlaidīgi savās lūgšanās.” (Rom. 12:12) Atcerēsimies lūgt par tiem, kuriem mēs, latvieši, varētu sniegt iedrošinājumu, jo mūsu tautas un Baznīcas vēsture apliecina Dieva uzticību vishaotiskākajos laikos.

Tā notika arī pirms 70 gadiem, kad māc. Kārlis Purgailis devās no kalpošanas ASV uz Santpaulu, pie latviešiem. Domājot par bēgļiem, kas dodas jūrā, mācītāja vārdi liekas tik mūsdienīgi: “Ārā aurē vējš un šļakst viļņi, kuģis grīļojas kā piedzēris. Un šis ir Ziemsvētku vakars, kad ģimenes sapulcējas gan mājās, gan arī baznīcās pie eglītes, pieminot Kristus dzimšanu. “Miers virs zemes” – bet ne uz jūras. Aiz apaļā lodziņa, kur mana vieta, trako saniknotā jūra. Kad Kristus piedzima, tam nebija vietas. Mūsu dienās ir daudz vietu, bet, kas mums tagad trūkst, ir Kristus.”

Tas ir tāpat kā tagad, kad tik daudziem trūkst Kristus, bet, paldies Dievam, netrūkst arī, kas Viņam tic un kalpo! Un vēl pasaules malu malās atskan vēsts, kam spējas pārvērst cilvēkus: “Nebīstieties, redziet, es jums pasludināšu lielu prieku, kas būs visiem ļaudīm, jo jums šodien Dāvida pilsētā ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs.” (Lūkas ev. 2:10-11) Un Viņš dala veltes, kuŗu skaits aug, jo vairāk tās atdodam! Tā darbojas Dievs un jūs, kas kopā esiet mūsu Baznīca! No sirds pateicos LELBĀL prezidijam, Virsvaldei, Tijai Abulai, savai draudzei un katram jums par uzticīgo darbu, lūgšanām, ziedoto laiku un līdzekļiem! Jūsu kalpošana ir dāvana, kas nes godu Dievam un svētību neskaitāmiem mūsu draudzēs un latvju tautā.

Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas Virsvaldes un savā vārdā šajos Ziemsvētkos un 2017. gadā novēlu ticību, cerību, spēku, laimi, izturību un mīlestību! Šogad liels prieks sveikt jaunus draugus, jo mēs esam auguši! Ar jauno apgabalu Latvijā, ar jaunu draudzi Īrijā! Turpinot augt, lūgšim, lai Dievs sargā no visa, kas vairotu sāpes vai liegtu latvju tautai vai mums garīgi augt, saņemt Viņa žēlastību vai piedzīvot Kristus mīlestību. Viņš lai dziedina, saved kopā, pasargā un dāvina mieru. 2017. gadā atzīmēsim Reformācijas 500. gadadienu! Arī tādēļ noslēdzu ar Mārtiņa Lutera atgādinājumu. Atceries – “Eņģelis nesaka tik vien, ka Kristus ir dzimis; viņš teic: jums, jums Viņš ir dzimis!”

Lūgšanās vienota ar jums Kristus mīlestībā un Ziemassvētku priekā! Jūsu Lauma Zušēvica, archibīskape

Ziemassvētku vēsts 2016

*“Tā nu paliek ticība, cerība (miers, prieks).
Mīlestība, šās trīs; bet lielākā no tām ir MĪLESTĪBA.”
Pāvila vēst. korintiešiem 13:13*

To visu mēs kopīgi izlūdzamies mūsu pasaulei šajā svētajā Adventa laikā. Katru svētdienu mēs sanākam kopā pielūgt Dievu, slavēt Dievu, atcerēties Dieva apsolījumus, raudzīties uz priekšu ticībā. Man šķiet, ka vajag daudz drosmes un daudz ticības, lai spētu sanākt kopā un sacīt “JĀ” ticībai, cerībai, mieram, priekam un mīlestībai.

Mēs lūkojamies visapkārt uz šo salauzto pasauli un saprotam, ka daudziem “jaukākais gada laiks” ir viens no visgrūtākiem. Daudzus moka mīlas atmiņas par to, kas sen pagājis. Lieli ģeogrāfiski attālumi šķir daudzus no saviem mīļajiem. Abos gadījumos ir vēlēšanās atgriezties, ilgas tuvojties tam, kas liekas tik tāls.

Sāpes, kuŗas daudzi cenšas maskēt, dziedot “Prieks pasaulei!”, savādā kārtā, ir galvenā motivācija Ziemassvētkiem. Dieva iemiesošanās cilvēkā -- Kristus piedzimšanas -- īstenais cēlonis ir sāpes, attālums, un ilgas atgriezties uz to laiku, kad attiecības starp Radītāju un visu radību bija tuvākas. Dieva ienākšana pasaulē, kuŗu mēs svinam Ziemassvētkos, notiek tieši tādēļ, ka radītā pasaule ir atšķirta no Dieva, ka tā aizklīdusi un pametusi novārtā savas attiecības ar Radītāju. Svētie Raksti mums vēstī, ka, izmisīgā mēģinājumā uzveikt šo atšķirtību un tuvojties mums, Dievišķais uzņemas miesu un “dēls mums ir dots”.

Tādēļ Ziemassvētki ir mīlestības stāsts līdzīgs citiem, bet gan dievišķīgi kosmiskā lielumā. Tas, ka Dievišķais ir iemiesojies, mums taču vēsta kaut ko par Dieva mīlestību pret mums un Viņa vēlēšanos tuvojties mūsu pilnīgai būtībai – prātam un miesai. . . Ticīgajiem šis iemiesojums Ziemassvētkos atgādina, ka Radītāja mīlestības dziļumiem jāklūst par modeli tai mīlestībai, kuŗu parādām sev un viens otram, ja mēs atveram savas sirdis un dodam Viņam tur vietu.

25. decembris ir atkal viena diena 2016. gada 366 dienu kalendārā. Mūsu planēta turpinās griezties rītdien tāpat kā vakardien. Bet kā diena, kuŗu mēs esam izvēlējušies, lai atzīmētu Jēzus piedzimšanu, lai 25. decembris arī būtu diena, kad atceramies un gavilējam, ka Dievs mūs tā mīlējis, ka Viņš kļuva cilvēks un nāca uz šo virpuļojošo zemeslodi mūs atpestīt no mūsu virpuļojošo dvēseļu grēku mūžīgajām sekām.

Lai Dievs svētī visus mūs, Baznīcu, cilvēci ar ticību, izlīgšanu, mierinājumu un cerību Kristū Jēzū, kas ir Viņa **mīlestības** dāvana pasaulei!

LELBA priekšnieks, prāvests Gunārs Lazdiņš

“Gaisma **spīd** tumsā, un tumsa to **nespēja** satvert.” – Jāņa ev. 1:5

Mēs dzīvojam tumsas, lielu neskaidrību, apjukumu laikā. Tumsa var likties vēl tumšāka šajos laikos ar cilvēku motīviem, plānotiem, neplānotiem kariem, nesaskaņām pasaulē, nesaskaņām starp cilvēkiem. Mūs katru kādā brīdī tumsa mēģina satvert un novērst no Kristus gaismas.

Dieva Vārds no Jāņa evaņģēlija 1:5 runā par notikumiem, kurus mēs saucam par gaismas ienākšanu mūsu un pasaules gaitās – Jēzus dzimšanu. Tumsa mēģināja Jēzu ‘satvert’, sitot Viņu krustā, bet tumsa nespēja uzvarēt. Tumsa mēģināja padarīt vissliktāko, bet nespēja. Tumsa ārdījās pie Jēzus krusta. Tumsa mēģina ārdīties, manipulējot ar mūsu uzmanību, mēģinot novērst mūs no gaismas uzvaras. Bet tumsas mēģinājums gaismu nomākt ir palicis pagātnē – “tumsa to **nespēja** satvert.”

Gaisma turpina spīdēt. Jo lielāka tumsa – jo gaišāka ir gaisma, kas tumsā spīd. Ar Jēzus dzimšanu gaisma paliek arvien spožāka. Un tā turpina savu ceļu – uz cilvēku sirdīm toreiz, tagad un mūžīgi. Gaismai pieder pēdējais vārds. Gaisma ir uzvarējusi caur Jēzus krustu. Gaisma **spīd**.

Tici gaismas uzvarai!

Vēlu piedzīvot Kristus gaismas spēku jūsu draudzēs, mājās, visos dzīves ceļos šajos Ziemassvētkos un nākošajā 2017. gadā! ~ Prāv. Ilze Larsen

Svecīšu dievkalpojums GSS un GBN 2016

**Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 13. novembrī, svētdienā pēc
Amerikas prezidenta vēlēšanām
Kristīti mēs dzīvojam**

Otrdien lielākā daļa no mums atdeva savu balsi vienam no Amerikas prezidenta kandidātiem. Trešdien, pamostoties no rīta un dzirdot vēlēšanu rezultātus, daži no mums bija priecīgi, daži skumju pārņemti. Reakcijas ir bijušas dažādas. Būs vajadzīga līdzjūtība, laiks priekš dziedināšanas, un laiks sērot. Var redzēt, ka daudzi iet cauri sērošanas piecām pakāpēm. Pirmā: noliegšana un izolācija, otrā: dusmas, trešā: kaulēšanās, lai atgūtu kontroli (bargaining), ceturtā: depresija un piektā: pieņemšana. Man šķiet, mēs visi varam secināt, ka pēc garā kampaņu procesa, kuram sekojām līdzi, daudzi no mums jūtas noguruši.

Tomēr trešdienas rītā pēc vēlēšanām mēs visi pamodāmies vienā valstī. Daudzi no mums lika milzīgas cerības vienā no kandidātiem. Ir svarīgi atcerēties šo: Neviena dzīva būtne, šajā gadījumā cilvēks kandidāts, nevar mums garantēt mūsu dzīvību vai nākotni! Elizabeth Eaton, National Bishop of the Evangelical Lutheran Church of America addressed the nation on Wednesday and said: “No human candidate can guarantee our life or future, that is work that God has done through the death and resurrection of Jesus.” Tas ir darbs, ko Dievs jau ir paveicis, nevis Hilarija vai Donalds. Tas ir darbs, ko Dievs jau ir izdarījis caur Jēzus nāvi un augšāmcelšanos. Un kristībā mēs esam savienoti tajā pašā nāvē un augšāmcelšanā. Dievs ir dāvinājis mums visu kristībā. Dievs ir tas, kas darbojas kristību sakramentā, ne mēs. Ūdens tiek apvienots ar Dieva vārdu. Mēs saņemam Dieva svētību un solījumus. Piedošanu, bezrobežu mīlestību, žēlastību, pārpilnību, mieru un mūžīgo dzīvības apsolījumu. Mēs paliekam par Dieva bērniem. Mēs tiekam sūtīti kalpot. Kristīti mēs dzīvojam, savienoti tajā pašā Jēzus dzīvē, nāvē un augšāmcelšanā.

Bet ko lai mēs darām, baznīca? Ko lai mēs darām kā luteriskā baznīca šajā pēcvēlēšanu laikā? Trīs lietas. Pirmā: Atceraties, ka visi cilvēki ir radīti Dieva tēlā, pat tie, kas nebalsoja par tavu kandidātu. Otrā: Lūdzat par mūsu valsti, tiem, kas ir ievēlēti, lūdzat priekš saprašanas. Trešā: Darām to, ko baznīca dara. To, ko baznīca vienmēr ir darījusi. Sveicināt svešinieku. Apģērbt kailo. Pabarot izsalkušo. Pabarot mūsu baznīcas rajona izsalkušos bērnus un viņu ģimenes, kā mēs esam uzņēmušies to darīt 6 Folwell skolas bērnu ģimenēm. Atbalstīt Zemgales māmiņas. Atjaunot šo baznīcu, lai tā ir pieejama un aicinoša visiem. Apciemot slimniekus un vientuļos. Būt žēlsirdīgiem, rādīt mīlestību savam kaimiņam un ienaidniekam. Strādāt priekš taisnīguma un miera visā pasaulē. Sludināt Jēzus evaņģēliju, tas ir, Labo Vēsti gan vārdos, gan darbos. Visu šo darāt Jēzus vārdā... Viņš ir mūsu cerība, mūsu dzīvība un mūsu miers. Jēzus, kurš mūs ir darījis brīvus. Brīvus dēļ tā, ka esam kristīti Dieva bērni. Kristīti mēs dzīvojam! Dievs, svētī Amerikas Savienotās Valstis! Āmen.

Kristības solījuma apliecināšana

Mācītājs: Vai jūs domājat turpināt šo derību, ko Dievs ar jums slēdza Svētajā kristības sakramentā: dzīvot Dieva ļaužu vidū, klausīties Dieva vārdu un dalīties Svētajā vakarēdienā, sludināt Dieva labo vēsti Kristū caur vārdu un darbu, kalpot visiem cilvēkiem, sekojot Jēzus piemēram, un dzīties pēc taisnīguma un miera visā pasaulē?

Visi: Jā, es gribu un prasu, lai Dievs man palīdz un vada.

**Reformācijas dienas novakarē, Mūžības ceļā, 89 gadu vecumā
aizsaukts Goda prāvests emeritus Aivars Beimanis**

Bēru dievkalpojums 10. novembrī 11:00 Rīgas Domā. Apbedīšana Rīgas 2. Meža kapos 13:00.

Ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi un kas neviena cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl. /1.Kor. 2:9/

Aivars Beimanis dzimis 1927. gada 30. martā Rīgā kā jaunākais bērns četrus bērnu ģimenē. Savu tēvu, Kārli Beimani, nav redzējis, jo 1927. gadā tēvs pazudis, rokot Baltās jūras kanālu. Māte Lilija nodzīvojusi ilgu mūžu, mirusi 92 gadu vecumā Vaiņodē.

Skolas gaitas sācis Rīgas 41. pamatskolā. Grūto ģimenes apstākļu dēļ vasarā jādodas ganu gaitās. Skaistajos Cēsu un Raunas rajonos noganītas piecas vasaras. 1941. gadā iestājas darbā par maiznieka mācekli, 1942./43. g. mācās par lokomotīves vadītāju. 1944. gada augustā Aivaru iesauc kara gaisa izpalīgos. Tālāk ceļš ved uz Vāciju, tomēr no kaujas lauka tiek pasargāts. Lai nenodotu draugu, nokļūst Štetīnas cietumā, bet 1945. gada 1. maijā no cietumnieka kļūst par krievu gūstekni. Tāpat kā daudziem citiem, seko 'Golgātas ceļš' uz Sibīriju, Irkutsku.

Atpakaļ dzimtenē atgriežas 1947. gadā. Tajā pašā gadā iestājas vakara vidusskolā 8. klasē. Strādā par podnieku, skursteņslauķi. Vidusskolu beidz 1953. gadā, 26 gadu vecumā. Aktīvi darbojas Rīgas Sv. Pāvila daudzē. 1949. gadā iesvētās un stājas laulībā ar Omulu Saulīti.

Seko mācības Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā, apgūstot daiļdārznieka profesiju. Studijas, jau esot pēdējā mācību gadā, jāpārtrauc, jo Akadēmijas vadībai nav pieņemama Aivara aktīvā darbība baznīcā. Uzsāk darbu Rīgas Mūzikas instrumentu fabrikā, kā dārznieks. Ar darbu visi ir apmierināti, fabrikas teritorija pārvēršas līdz nepazīšanai, bet, par iekārtoto 'gaisa dārzu', Aivaram tiek piešķirta Vissavienības lauksaimniecības izstādes bronzas medaļa, kuru saņemt tiek liegts reliģiskās pārliecības dēļ. No darba atkal jāaiziet.

Uzsākdams dzīvi Jūrmalā, aktīvi sāk darboties Dubultu draudzē. Seko darbs "Rīgas Piensaimniekā", kur izdodas ap sevi pulcēt kristiešus. Tiek uzticēts galvenā apzaļumošanas inženiera amats. Laikā, kad dzīvē ir beigušies visi sarežģījumi, 1969. gadā izjūt aicinājumu uzsākt mācības Garīgajā seminārā. Iesvētīts par evaņģēlistu 1970. gadā. Savu pirmo sprediķi notur Vecgada vakarā Balvu baznīcā.

Ordinēts 1972. gadā. Kalpojis Vaiņodes, Bātes un Krūtes draudzēs (1970-1988), Nīgrandes draudzē (1970-1985), Gramzdas draudzē (1973-1988), Priekules draudzē (1980-1988). 1983.-1987. gadam A. Beimanis bija Grobiņas iecirkņa prāvests. Ar viņa gādību veikti lieli organizatoriskie un praktiskie darbi, atjaunojot baznīcas, kuras tolaik bija gandrīz izpostītas. Tādas, piemēram, bija Vaiņodes un Krūtes baznīcas. Atjaunota arī Nīgrandes baznīca.

Padomju gados aktīvi piedalījies jauniešu nometņu organizēšanā, kas pulcināja daudz jauno kristiešu no visas Latvijas. Lieldienu un Ziemsvētku svinībās Beimaņu ģimenes mājās pulcējās līdz 80 cilvēku. Prāvests Beimanis vairākkārt piedzīvojis padomju varas nežēlastību un attiecīgu iestāžu draudus par iesaistīšanos kustībā "Atdzimšana un atjaunošanās".

1989. gadā arhibīskaps Ēriks Mesters Aivaru Beimani ievadījis mācītāja amatā Slokas un Salas Sv. Jāņa draudzēs. Kopš 1998. gada kalpoja arī atjaunotajā Lestenes draudzē, vairākus gadus bijis Rīgas lauku iecirkņa prāvesta amatā. Tomēr, kā viens no lielākajiem prāvesta Beimaņa veikumiem ir jāatzīmē Slokas Svētdienas skolas izveide 1989. gadā. Tā ir viena no pirmajām Svētdienas skolām Latvijā. 2000. gadā durvis vēra jaunuzceltā Slokas Svētdienas skolas ēka "Brīnums".

Bijis LELB Konsistorijas loceklis un padomnieks, Garīgo darbinieku eksaminācijas komisijas loceklis, LELB Teoloģijas semināra lektors homilētikā un poimēnikas pasniedzējs Latvijas Universitātes teoloģijas fakultātē. 2005. gada rudenī devies emeritūrā. 2005. gadā Baznīca apbalvojusi ar Nopelnu krustu, piešķirot goda prāvesta titulu. Apbalvots ar IV šķiras Triju Zvaigžņu ordeni (1997).

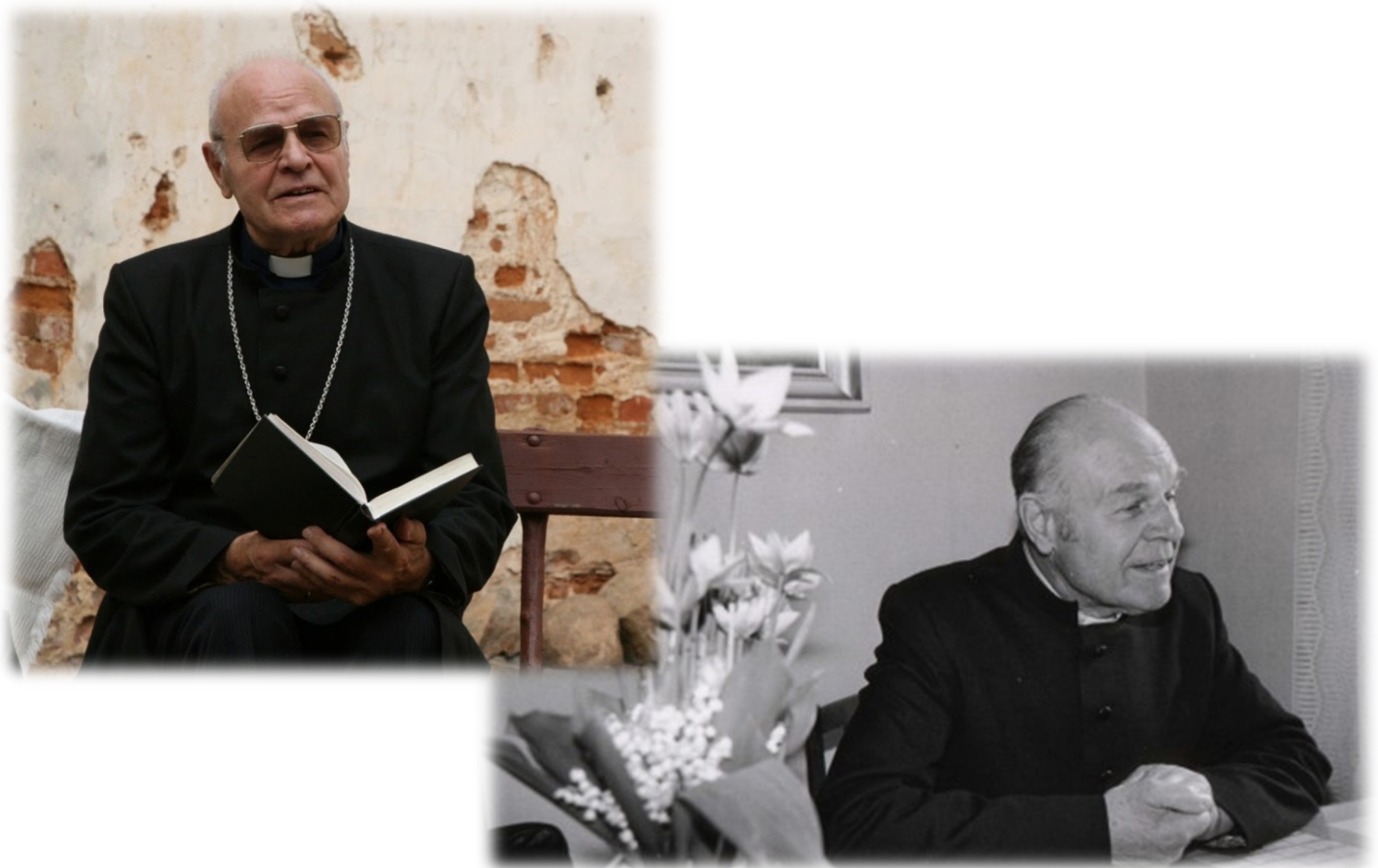
Sevi Aivars Beimanis vienmēr uzskatīja par vienkāršu lauku mācītāju, kura darbs arvien bijis cieši saistīts ar dvēseļu kopšanu. Liels ir to pulks, kuru dzīvē mācītājam ir bijusi liela nozīme, kuri ir pateicīgi par viņa sniegto mīlestību un iedrošinājumu, par padomu un par to, ka viņš spējis rudenī ienest pavasari.

LELB Bīskapu kolēģija izsaka līdzjūtību atraitnei Omulai, ģimenei, ticības māsām un brāļiem, vēlot ticības spēku, lai rastu mieru lielajos mūsu Kunga apsoltījumos un Viņa draudzes sirsnīgajā atbalstā.

Kungs, lai nu Tavs kalps aiziet mierā, kā Tu esi sacījis; jo manas acis ir redzējušas Tavu pestīšanu, ko Tu esi sataisījis visiem ļaudīm. /Lk. 2:29-31/

Mūžīgu mieru dodī, ak Kungs. Mūžīgā gaisma lai atspīd. Lai dus mierā!

Kontaktinformācija: 26107540 (Māra Jensone)

DRAUDZES DZĪVE

Padomes sēde novembrī

Sēdē izmainījām domas par novembra sākumā notikušo Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā (LELBAs) Vidienes apgabala konferenci un par kapitālremonti un to finansēšanu.

Priecājamies, ka sekmīgi izdevās LELBAs Vidienes konference. Pateicāmies tik daudzajiem ļaudīm, kas palīdzēja īstenot šo notikumu mūsu draudzes namā. LELBAs Vidienes apgabals sastāv no draudzēm Aijovā, Linkolnā, Čikāgā (Ciānas un Svētā Pētera draudzēm), Deitonā, Detroitā, Grandrapidos, Indianapolē, Kalamazū, Klīvlendē, Kolumbus, Milvokos, Mineapolē-Seintpaulā, Omahā, Pitsburgā, Saginavā un Seintlūisā. Dalībnieki konferencē dalījās savā pieredzē kopš pēdējās LELBAs Vidienes apgabala sēdes, kura notika pērnuden – 2015. gada oktobrī Grandrapidos. Secinājām, pirmais, ka dižs skaits latviešu luterisko draudžu piedzīvo finansiālas grūtības. Vairākas vai nu pārdevušas vai nolēmušas pārdot savus draudzes namus. Citas nolēmušas, ka ir jāuzlabo sava eksistējošā baznīca (celtne) un ka vajadzīgie kapitālremonti prasa lielus līdzekļus. Otrs secinājums no konferences ir bijis tas, ka draudzes saprot, ka ir nepieciešams rakstiski izveidot savas draudzes "vīziju" jeb vadlīnijas, kas izsaka draudzes nolūku un mērķus. Šī vīzija būtu izteicama trijos vai četros teikumos.

Draudzes priekšniece iedēstīja sēklu par sekojošo ideju: mūsu draudzē izveidot kapitālremontu fondu. Pārrunājām, cik lielam šim fondam būtu jābūt, no kurienes ņemt naudu, kā vākt līdzekļus. Daļa no naudas jau atrodas saucamajā "rezerves fondā". Rezerves fondā atrodas atlikums no katra gada budžeta, ja tajā gadā neizdevām vairāk naudas nekā ieņēmām. Fondā arī atrodas testamenta novēlējumi, kas netiek ieskaitīti katra gada budžetā. Vārdiem sakot, rezerves fonds būtībā ir visa nauda, kas pieder mūsu draudzei. Lai maksātu par liftu, piemēram, lietojām saziņoto lifta fonda naudu, kā arī daļu no rezerves fonda. Jumta labošanai arī lietojām daļu no rezerves fonda. Bet jāatceras, ka rezerves fonds nav neizsīkstošs. Tas ir līdzīgs ūdens tilpnei. Ja ūdeni tecina laukā, jāgādā par to, ka ūdens arī tek iekšā tilpnē, citādi pēc laika tilpne būs izžuvusi.

Nākamā padomes sēde notiks šī mēneša otrajā otrdienā, 13. decembrī, pulksten 19:00. Padomes sēdes ir atklātas, kaut gan drīkst balsot tikai mācītājs un padomes locekļi.

Padomes sekretāre un draudzes darbvede Vija Treiberka kopā ar Svētrīta Zvanu redakciju

Dāmu saimes ziņas

Novembra mēnesī pie galdiņa kalpoja Edija un Roberts Demandti 2x, Skaidrīte Štolcere 2x, Baiba Rudzīte. Ziedus uz altāra lika Aija Vikmane, Rita Drone, Aija Vijuma, Adventa eglītes. Par sadraudzību rūpējās dāmu saime, Aija Vijuma, Kristīne un Benita Štelmacheres, Santa un Kaspars Kalnīši, Skaidrīte Dombrovska ar māsīcu Astrīdu un Astrīdas vīru Pat.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar oktobra/novembra/decembra mēneša darba grupas vadītāju Skaidrīti Štolceri: 763-571-8680.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Dainas Avotiņas grāmatu "Jūlija". Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 25. janvārī, plkst. 10:00 no rīta baznīcas lejas telpās.

Mūsu baznīcas virtuvei jauna mikroviļņu krāsns

Izsakām sirsnīgu pateicību Skaidrītei un Mārim Štolceriem par jauno mikroviļņu krāsni, ko viņi noziedoja mūsu baznīcas virtuvei!

Mūsu draudzes loceklis Visvaldim Nagobadam 95

1.r.no kr.: Brigita Kelly (Visvalža meita), Edija un Roberts Demandti, Visvaldis Nagobads.

2.r.no kr.: Mārtiņš Nora, Uldis Brūns un Dāgs Demandts.

Roberts un Visvaldis!
Starp abiem kungiem
tikai 93 gadi.

Mīļi sveicam jubilāru ar 95!

Piparkūku zvaigznītes, kas ceptas šī gada Ziemsvētku tirdziņam! Liels paldies pienākas visiem cepšanu rīkotājiem un palīgiem!

Jaunais jumta segums tai daļai no baznīcas jumta, kas ir līdzena.

11.13.2016

LELBA Vidienes apgabala konference

No 4. līdz 6. novembrim mūsu baznīcā notika LELBA Vidienes apgabala konference, kur piedalījās draudžu pārstāvji un mācītāji no 10 vidienes draudzēm, kopumā piedalījās 33 dalībnieki. Konferences laikā valdīja sirsnīga gaisotne. Īpaši vērojama bija Minesotas tēma. Vispirms viesi tika sagaidīti ar dāvanu maisiņu, kurā iekšā bija Minesotas labumi: *Pearson Nut Goodie* un *Salted Nut Roll*, *Spam* paciņa, *Honeycrisp* ābols un mūsu baznīcas pastkartiņa. Dalībnieki arī saņēma mapes, kur bija konferences informācija un īpašs dokuments "Vai tu zināji, ka?", kur varēja lasīt par mūsu baznīcu un Minesotu. Viesi tika arī cienāti ar *Caribou* kafiju.

Piektdienas darba gaita sākās ar ziņojumiem no vairākām amata personām, dalībnieki baudīja Minesotas Wild Rice zupu, ko gatavoja Viktors Konters. Pēcpusdienā dalībnieki sadalījās pa trīs darba grupām: priekšnieki, dāmu komitejas un garīdznieki. Vakarā gan dalībnieki, gan mūsu draudzes locekļi pulcējās draudzes nama zālē, sēžot aplī svētbrīža "Agape" mielastā, ko vadīja archibīskape Lauma Zušēvica, kam sekoja sadraudzības vakars ar gardām laša vakariņām, ko gatavoja Anita Jurēviča ar palīdzēm. Pēc vakariņām visi piedalījās jautrā iepazīšanās spēlē "Esmu šeit ieradies/-usies, lai...", ko vadīja Edija Banka-Demandta, šajā spēlē varēja labi pasmieties. Visi arī noskatījās izcilo Sarmas Straumanes iestudēto lugu "Baznīcas himnas: toreiz un tagad", kur lomās bija Betsija un Benjamiņš Alļes, Laila un Aldis Švalbes. Viesi tad devās uz viesnīcu netālu no lidostas, kur viņi varēja pārvērt dažus Minesotas vīnus sadraudzībā.

Sestdienas rīts konferences dalībniekiem sākās ar kopēju svētbrīdi ar latviešu skolas bērniem, kur archibīskape Lauma stāstīja bērniem par savu zizli un amatu. Sekoja referāts, ko sniedza divi emeritus *Luther Seminary* profesori, *Walter Sundberg* "*Lutheran Understanding of Ordination*" un *Gracia Grindal* "*Lutheran Understanding of Women's Ordination*". Referāts bija ļoti aktuāls šajā laikā, kad Latvijas baznīca nobalsoja pret sieviešu ordināciju. Paldies mācītājam Andrim Sedlīnam, kurš organizēja šo referātu, referāts arī tika ieskaņots. Pusdienas tika gatavotas mūsu dāmu saimes vadībā. Tad sekoja darba grupas un māc. Dāga prezentācija par projektu "Mīlestība mammām" un oficiāli tika atklāts projekts "Cīravā lai plūst "dzīvais ūdens"!", šis projekts atbalstīs kanalizācijas izveidošanu Cīravas sociālā mājā. Vakariņās visi baudīja Minesotas *Hot dish* vakariņas, kuras organizēja Larisa Ozola. Daudzas mīļas rokas bija sagatavojušas kādus 10 sacepumus. Sekoja sadziedāšanās vakars ar dziesmām, ko vadīja Dzintars Josts un Ivars Zemmelis.

Svētdienas dievkalpojumā sprediķoja prāv. Ilze Larsen, dievkalpojumā arī kalpoja prāv. Gunārs Lazdiņš, māc. Ojārs Freimanis un māc. Aija Graham. Dievkalpojumu kuplināja "Mineapoles Dvēsele", Tīna un Dzintars Josti. Dievkalpojuma kolekte tika veltīta projektam "Cīravā lai plūst "dzīvais ūdens"!", kur ienāca kopumā \$3,000, ieskaitot \$1,000 no Vidienes apgabala dāmu komiteju kases. Pēc dievkalpojuma bija sadraudzība lejasstāvā un atvadas.

Mūsu viesi ļoti augstu vērtēja mūsu konferenci, kā tā bija organizēta un arī augstu tika vērtēta mūsu draudze. Kādreiz, man šķiet, mēs nesaredzam tās dāvanas un svētības, kas mums ir, mums ir vajadzīgs, lai kāds cits tās mums parāda vai atklāj. Šeit ir daži komentāri, kas izskanēja no mūsu viesiem: "Šī bija viena no vislabākām konferencēm, kur esmu bijis", "Jūs tiešām piestrādājāt, lai mēs jūtamies kā mājās, Minesotā", "Mineapoles draudze ir aktīva un dzīva".

Tik ļoti daudz no mūsu draudzes iesaistījās un palīdzēja daudz un dažādos veidos, būtu grūti katru pieminēt. Tātad, vēlos no sirds pateikties visiem, kuri kalpoja, lai šī konference izdotos tik ļoti svētīgi!

Mācītājs Dāgs Demandts

Bildē augšā: Visi gardie sacepumi sestdienas Minesotas *Hot dish* vakariņās.

Bildē pa kr. no kr.: Kalniņa-Hill kundze (Laila Švalbe) un Podiņa-Potter kundze (Betsija Aļle).

Bildē pa labi: Latviešu skolas bērni klausās, ko archibīskape Lauma Zušēvica viņiem stāsta.

Bildē lejā: LELBA Vidienes apgabala konferences dalībnieki. Bildi uzņēma Māra Pelēce.

Ozoli Larisa un Arnolds ar meitām Elīsi un Tamāru

Gluži tāpat kā koks ozols ar taisnu stumbru, ļoti spēcīgu sakņu sistēmu un plašu vainagu, tā arī Ozolu ģimene mūsu Dvīņu pilsētu sabiedrībā ir ienākusi ar spēcīgu un noteiktu vērienu. Šeit der pieminēt, ka Ozolu četrtnē no Čikāgas uz Mineapoli (*Linden Hills*) pārvācās vien apmēram gadu atpakaļ. Viņi jau ir paspējuši iestāties un arī būt aktīva daļa no draudzes, tāpat Latviešu skolā kā meitenes, tā arī vecāki ir liels pienesums, un šis vēl nav viss. Ar lielu prieku sveicam šo ģimeni mūsu vidū un sakām paldies par interviju! **Iepazīsimies!**

Interviju sagatavoja Edija Banka-Demandta

Ozolu ģimene latviešu grupas "Ilgi" koncertā Jāņos Dzegužkalnā, Latvijā.

Larisa ir mūsu draudzes locekļu un latviešu sabiedrībā labi zināmu vecāku – Skaidrītes un Māra Štolceru – meita. Ar pārvākšanos uz Mineapoli Larisa atgriezās mājās. Larisa, lūdzu, pastāsti par savu ģimeni un to, kā jums gāja, pieņemot lēmumu mainīt dzīvesvietu!

Arnoldam un man ļoti patīk ceļot. Sākām laulāto dzīvi Toronto, kur dzīvojām trīs gadus, tad pārvācāmies uz Ņujorku uz diviem gadiem, tad Vašingtonu, DC uz divarpus gadiem, tad bijām Čikāgā, kur nodzīvojām 13 gadus un kur piedzima mūsu meitas. Čikāga ir interesanta pilsēta, kur ir liela latviešu sabiedrība, kurā piedalījāmies, tur mums ir daudz draugu, bet kaut kā tur nekad nejutās kā "mājās". Arnolda firmai ir liels birojs Blaine, sakarā ar to mums bija iespēja pārvākties.

Elīse (pa kreisi) un Tamāra Somijā.

Arnold, lūdzu, pastāsti mazliet vairāk par sevi un par savu ģimeni!

Es uzaugu Toronto, kur vēl joprojām dzīvo mana māte, tēvs, brālis un māsa ar ģimenēm. Mums augot, mēs gājām sestdienas skolā, latviešu ģimnāzijā (piektdienas vakaros). Vasarās es apmeklēju Sidrabenes nometni.

Saprotu, ka meitenes, Elīse (9) un Tamāra (12) ir dzimušas un visu laiku līdz pagājušajam gadam dzīvojušas Čikāgā. Kā viņām gāja ar lielās maiņas "pārvākšanās" pieņemšanu?

Viņas bija sajūsminātas būt tuvāk pie omītes, opīša, onkuļa, tantes, brālēniem un māsīcas. Ar tehnoloģiju tagad ir viegli vēl uzturēt kontaktu ar draugiem, mēs pāris reizes gadā esam Čikāgā un Garezerā, kur iznāk tikties ar draugiem. Skolas biedri te ir bijuši ļoti jauki un meitenes labi pieņēmuši. Abām ir labs draugu kodols.

Larisa un Arnold, pastāstiet, lūdzu, par savām studiju gaitām un ar ko jūs pašlaik nodarbojaties?

A: Es izstudēju inženiera grādu un MBA (*The Master of Business Administration*) Toronto. Sāku darboties ar tehnoloģiju *software* firmām. Dēļ mana darba mūsu ģimenei ir bijusi iespēja dzīvot Ņujorkā, Vašingtonā, DC un Čikāgā. Tāpēc, ka strādāju šajā laukā, man ir bijusi iespēja ceļot (dažreiz par daudz) un strādāt ar interesantiem cilvēkiem visās pasaules malās. Pašlaik strādāju firmā ar nosaukumu *PTC*, kur vadu *Technical Support* divīzijā *Internet of Things*. *Internet of Things* ir populārs industrijas virziens (*popular industry trend*), kur itin visu var pievienot pie interneta. Mūsu firma specializējas pie tā, kā savienot fabrikas un viņu produktus (traktoros, *MRI* mašīnas, *stoplights*) pie interneta.

L: Es izstudēju vēsturi Minesotas Universitātē, tad *Telecommunications Management Sheridan College, Oakville, Ontario, Kanādā*. Strādāju kā projekta vadītāja mazā firmā, lielās bankās, sarkanā krustā un sabiedrisko mediju mārketinga *software* firmā. Pati pirkmu mūsu mājas Ņujorkā un Čikāgā, kas man ļoti iepatikās, tāpēc nolēmu kļūt par nekustamo īpašumu aģenti tagad te, Mineapolē.

Kā jūs abi satikāties, kad un kur jūs laulājāties?

Mēs satikāmies Toronto Dziesmu svētkos 1991. gadā. Arnolda drauga māsiņa strādāja ar Larisu Garezerā. Viņa mūs iepazīstināja Umurkumurā (Toronto latviešu centra krodziņā). Prāvests Uldis Cepure mūs salaulāja 1994. gadā tepat, Mineapolē, mūsu baznīcā.

Larisa, vai Mineapole tagad liekas citādāka nekā tad, kad tu šeit gāji skolā? Ja jā, tad kādā veidā?

Kā jau visur, latviešu sabiedrība ir samazinājusies, bet te tomēr ir laba, rosīga sabiedrība un skola. Kā pilsēta, Mineapolē tagad ir daudz jauni garšīgi restorāni un labāka sabiedriskā transporta sistēma nekā agrāk.

Ozoli Latvijā.

Vai ir kaut kas, pēc kā jūs visi četri ilgojaties visvairāk, domājot par Čikāgu?

Draugi un īsais attālums uz Garezeru!

Arnold, zinu, ka tu daudz laika, lielus pārbraucienus pavadi lidmašīnā. Vai tev ir kādi noslēpumi, kā vislabāk un ērtāk tikt no punkta A līdz punktam B?

Tie būtu tie parastie ieteikumi, ko iesaka, kad brauc ar mašīnu, kā piemēram, staigāt, izstiepties, dzert daudz ūdeni. Ja ir garš ceļojums, iesaku vingrot un pirmā naktī jaunā pilsētā palikt nomodā cik vien ilgi var. Tas parasti palīdz ātrāk pierast jaunai laika joslai.

Tamāra (pa kreisi) un Elīse Brīvdabas muzejā Latvijā.

Kā tas nākas, ka jūs esat tik ļoti darbīgi un pa gadu esat paveikuši jau diezgan daudz?

Te ir jauka sabiedrība un mums patīk būt daļai no tās. Mums šī ir prioritāte, tātad iekārtojamies, cik vien labi spējam, lai varam piedalīties.

Ko jums visiem četriem patīk darīt brīvajos brīžos?

Mums patīk ceļot, braukt ap ezeriem ar riteniem, iet uz interesantiem restorāniem, vingrot/sportot, skatīties sportus, gatavot ēdienu, slidot un braukt ar ragaviņām.

Kas jums visiem četriem visvairāk negaršo?

Arnoldam negaršo ļoti pikanti ēdieni, Tamārai negaršo zupas, Elīsei negaršo austeres, Larisai negaršo žāvēti (*sundried*) tomāti.

Vai pie jūsu jaunās mājas aug kāds koks? Vai esat domājuši par vienu skaistu ozolu jūsu mājas pagalmā?

Dzīvojot *Linden Hills* (Liepu kalni) rajonā, mājas aizmugures pagalmā mums aug liepa. Mums nepatīk grābt lapas, tātad nedomājam vēl kādus kokus stādīt.

Kas būtu tā viena lieta, ko jūs noteikti gribētu uzsvērt, lai lasītājs zina par jums!

Esam priecīgi būt atkal Mineapolē un jūtamies kā mājās!

Meitenes, kāpelējot pa dažādām koka konstrukcijām Latvijā, piedzīvojumu parkā "Mežakaķis".

Mūsu draudze ir ļoti priecīga jūs uzņemt savā vidū! Ko jums nozīmē būt daļai no draudzes?

Esam ļoti priecīgi, ka te ir vēl tik skaista baznīca, burvīgs draudzes koris, enerģisks mācītājs ar foršu ģimeni un pretī nākoši draudzes locekļi. Priecājamies, ka mums ir iespēja piedalīties un būt daļai no tās.

Ar draudzes tirdziņu un Ziemsvētkiem, kas tuvojas, ko jūs novēlētu jūsu draudzes locekļiem?

Novēlam visiem gaišus, prieka pilnus svētkus! Sagatavot visus gardumus tirdziņā ir milzīgs darbs, aicinām visus nākt palīgā, visi ir laipni aicināti! Pīrāgi un piparkūkas pašas jau necepas!

Ozoli pie Niagāras ūdenskrituma.

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

Reformācijai 500 – Mārtiņa Luterā izstāde Minneapolis Institute of Arts

The Minneapolis Institute of Art would like to invite you to attend our special exhibition, **Martin Luther: Art and the Reformation**. This exhibition includes paintings, sculpture, gold, textiles, and works on paper – as well as Luther's personal possessions and recent archaeological finds. The exhibition runs from October 30 through January 15.

Draudze rīkos ekskursiju otrdien, 13. decembrī, plkst. 12:30. Lūdzam pieteikties pie mācītāja Dāga. Mums ir rezervētas 15 vietas.

Laila Robiņa James Goldman lugā “The Lion in Winter” Guthrie teātrī

No 19. novembra līdz 31. decembrim Laila Robiņa piedalās Džeimsa Goldmana (James Goldman) lugā “Lauva ziemā” – “The Lion in Winter”, kuru šoruden iestudē Gatrija teātris: www.guthrietheater.org; 818 South 2nd Street, Minneapolis, MN 55415; 612-377-2224. Nedēļā starp Ziemsvētkiem un Jaungadu biļetes tiek strauji izpirktas.

Notikumi risinās 12. gadsimta beigās. Anglijas Henrijs II savu dzīvesbiedri Eleonoru tur ieslodzītu. Ipaši lielos svētkos viņai atļauj pabūt kopā ar ģimeni: ar trim egoistiskiem, nenovīdīgiem dēliem, kuri ikviens kāro pārņemt ķeniņvalsts troni un iegūt audžumeitu par sievu, kas šobrīd Eleonoras vietā bauda Henrija II “labvēlību”. Luga nosaukta par komēdiju.

Vai jums patīk opera kinoteātrī?

2016./17. gada sezonā Metropolitana operā paredzētas šādas operas:

- 10. decembrī 11:55 L'AMOUR DE LOIN Kaija Saariaho
- 7. janvārī 11:55 NABUCCO Verdi
- 21. janvārī 11:55 ROMEO ET JULIETTE Gounod
- 25. februārī 11:55 RUSALKA Dvorak (ar Kristīni Opolais)
- 11. martā 11:55 LA TRAVIATA Verdi
- 25. martā 11:55 IDOMENEO W. A. Mozart
- 22. aprīlī 11:55 EUGENE ONEGIN Tchaikovsky
- 13. maijā 11:30 DER ROSENKAVALIER R. Strauss (ar Elīnu Garanču)

Paskaidrojums: Aiz datuma ir norādīts laiks, cikos izrāde sākas. Lūdzu ievērot, ka viena opera iesākas agrāk. Visas izrādes ir sestdienās. Mineapoles laikrakstā ir vesela lapa ar kino programmām, tur arī atradīsiet operas. Lūdzu ievērot, ka ne visi kinoteātri rāda operas. Labu klausīšanos un skatīšanos!

Uldis Brūns Mineapolē

Šī gada 11. novembrī K!K!M! (Korporāciju kopa Minesotā) aicināja vietējo latviešu sabiedrību uz priekšlasījumu "Dzīve Latvijā un dubultpilsonības svarīgums mūsu valsts pastāvēšanai nākotnē". Virsraksts intriģējošs, runātājs līdz šim te praktiski nezināms – jāiet klausīties! Un bijām sanākuši vairāk par 30 interesentu.

Kā virsraksts skaidri norādīja, Brūns runāja par Latvijas valsts pastāvēšanai nākotnē ļoti nozīmīgu tēmu – dubultpilsonības pieprasīšanu un aktīvu iesaistīšanos Latvijas politiskā un sabiedriskā dzīvē (ar interneta palīdzību vai pārceļoties uz Latviju) visiem tiem latviešu izcelsmes ļaudīm, kas šodien dzīvo visdažādākās pasaules malās.

Vērtējot pašreizējo demogrāfisko stāvokli Latvijā, kur latviešu īpatsvars lēnām pieaug, bet vēl arvien ir stipri kritiskā stāvoklī, lielā pēdējo gadu latviešu izceļošana uz ārzemēm stipri apdraud latviešu tautas izdzīvošanas iespēju. Tādēļ ir svarīgi, ka arī tie, kas tieši nedzīvo Latvijā, aktīvi piedalās gan vēlēšanās, gan bagātinot sabiedrisko dzīvi ar savu pienesumu, vienalga, kur būtu viņu dzīves vieta. Mums dotā dubultpilsonības iespēja padara to iespējamu, bet te vajadzīga katra iespējamā Latvijas pilsonības kandidāta aktīva piedalīšanās. Stāstot par savu dzīves pieredzi, Uldis Brūns mēģināja uzrunāt klātesošos būt aktīvākiem šīs iespējas realizētājiem.

Brūns pats dzimis, uzaudzis un izglītojies (jurists) Austrālijā, tomēr vienmēr jutis vilinājumu atgriezties tēvzemē, lai pārliecinātos, vai tā tiešām tāda, kā to aprakstījuši vecāki un vecvecāki. Viņam bijusi izdevība strādāt Latvijā pie dažādiem projektiem un tā viņš vairākkārt pavadījis dažus gadus Latvijā, lai atkal atgrieztos savā mītnes zemē, līdz beidzot sapratis, ka nevēlas vairs citur dzīvot. Nu jau trīspadsmit gadus Uldis saistījis savu dzīvi ar Latviju. Viņa misija šodien: aicināt visus, kam vien uz to tiesības, izmantot tās un kļūt par aktīviem Latvijas nākotnes veidotājiem, gluži kā kādreiz "vecā trimda", kas, jūtoties kā Latvijas pārstāvji brīvajā pasaulē, centās izgaismot Latvijas valsts un tautas situāciju pasaules sabiedrībai. Te jāpiezīmē, ka teiciens "kam vien uz to tiesības" attiecas gan uz manu paaudzi, gan mūsu bērniem un bērnu bērniem – visiem, kuŗu senči dzīvojuši Latvijā pirms 1940. gada 17. jūnija, t. i., Latvijas brīvvalsts laikā, ir tiesības un būtu pienākums pieprasīt Latvijas dubultpilsonību un tad to pilnīgi arī izmantot. Rita Drone

K!K!M! locekļi kopā ar Uldi Brūnu.
Apakšā no kr.: Elmārs Priedītis, Uldis Brūns, Andris Sprūds. **Vidējā rindā no kr.:** Visvaris Ģiga, Laimonis Sproģis, Ģirts Jātnieks. **Aizmugurē no kr.:** Uldis Erdmanis, Miķelis Ģiga.

Mārtiņdiena latviešu skolā

Ar skanīgām dziesmām, ķekātām, jautrām rotaļām, izzinot ticējumus un minot mīklas, 12. novembrī Mineapoles/St. Paulas Latviešu skolas bērni, skolotāji, vecāki un skolas viesi sagaidīja Mārtiņdienu. Uz pasākumu bērni bija ieradusies gan pašu darinātās, gan vecāku sagādātās maskās. Pēc ķekātām un rotaļām Mārtiņbērni cienājās ar dažādiem pašgatavotiem gardumiem. Daudzi skolas bērni arī piedalījās dārzeņu kompozīcijas izstādē un to bija iespējams aplūkot vēl nedēļu pēc pasākuma. Īsi pēc Mārtiņdienas svinībām notika arī pirmais LOAM rīkotais Rosola konkurss, kurā varēja degustēt piecus dažāda veida rosolus un balsot par gardāko. Balvu par labāko rosolu saņēma Gunta Herron. Skolas saime pateicas visiem Mārtiņdienas dalībniekiem, palīgiem, viesiem un LOAM par jauko pasākumu, esam ļoti pateicīgi par labo sadarbību šī pasākuma rīkošanā. Latviešu skolas vadība

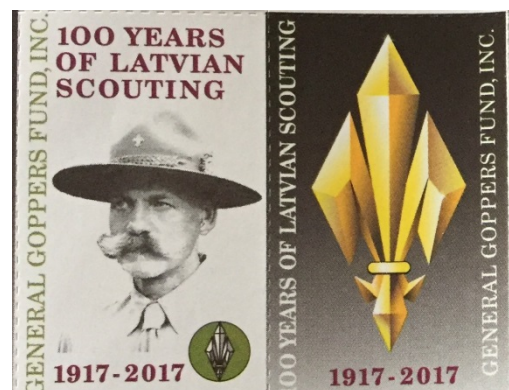
Atjaunotas Dvīņu pilsētu skautu un gaidu vienības!

Sestdien, 12. novembrī, pirmo reizi satikās atjaunotās skautu un gaidu vienības Dvīņu pilsētās. Nodarbībās piedalījās 4 mazskauti un 5 guntiņas, vad. Pētera Grotāna, vad. Māras Pelēces un vad. vietn. Larisas Ozolas vadībā. Nodarbību norisē bērni mācījās pirmos pantiņus skautu un gaidu kustību dziesmiņām, kā uzbūvēt un aizkurināt ugunskuru – kopā ar uguns drošības mācībām – un beigās paspēlēja bumbas spēli. Nodarbības tiks rīkotas reizi mēnesī pēc Latviešu skolas. Vadītāji nolika kursus 2016. g. pavasarī Ņujorkā skautu nometnē, kur kopā 11 kursanti no dažādām pilsētām ASV un Kanādā nolika latviešu skautu un gaidu kustību vadītāju kursus. Esam sajūsmināti, ka pulcējās tik daudz interesentu nodarbībās, lai turpinātu skautošanas tradīcijas Dvīņu pilsētās!

2017. g. latviešu skautu kustība svin simtgadi! Ar to skautu un gaidu muzejs Gaŗezērā š. g. 18. novembrī atklāja tīmekļa lapu par skautu un gaidu kustībām ārzemēs. Lapā ir iekļauta informācija, kura tiks papildināta ar laiku, turpinot likt archīva fotogrāfijas galerijās (muzejam līdz šim ir pāri par 6,000 fotogrāfijām un vēl daudz eksponātu). Lapā arī var lasīt vad. Roļļa rakstu par muzeju un kā tas tapa, kur arī pieminēts mūžībā aizgājušais vad. Jānis Zvaners, ēkas galvenais celtnieks.

Turklāt lapā arī var atrast informāciju par ģen. Goppera fondu un markām, atbalstot fondu, tiek atbalstīti arī izglītības projekti. Goppera markas var pasūtīt rakstot: skgmuzejs@gmail.com.

Muzeja mājas lapu skatāma: skgmuzejs.org. Facebook lapa: facebook.com/groups/skgmuzejs. Būsim modri!

Lejā: vad. Pēteris Grotāns māca Andrim Ivaskevičam un Andrejam Grotānam iekurt ugunskuru.

Augšā no kreisās: Sofija Kramere, vad. Māra Pelēce, Andrejs Grotāns, Silvija Birmane, Kristaps Pelēcis, Madara Kalnīte, Elīse Ozola, Aleksa Dulbe, Kārlis Krēsliņš, vad. Pēteris Grotāns un Andris Ivaskevičs.

LATVIJAS VALSTS SVĒTKI: Latvija ceļā uz simtgadi

Labi, ka šogad Latvijas valsts svētku akts Mineapolē nenotika 18. novembrī kā tradicionāli tas parasti notiek, jo, tāpat kā Latvijā 1918. gada 18. novembrī, šajā dienā bija slapjš, lietains rudens laiks ar negaidītu sniegu un slideniem ceļiem.

Latvijas 98. gada valsts svētkus atzīmējām sestdien, 19. novembrī, vienos pēcpusdienā latviešu baznīcā.

Akts iesākās ar karogu ienešanu, kurus ienesa šī gada latviešu skolas absolventu klase: Gints Pelēcis, Katrīna Dinglija, Maija Otto un Elizabete Čuriska. Pēc karoga ienešanas viņi noskaitīja Edvarta Virzas dzejoli "Karogs".

Svētbrīdi noturēja mācītājs Dāgs Demandts, balstoties uz vārdiem "Dievam un Latvijai." Jau tagad latvieši sāk posties un gatavoties uz Latvijas 100 gadu jubileju. Arī mūsu draudze pošas un atjaunojas. Esam atjaunojuši altāri, daļu no jumta, virtuvi, kā arī iegādājušies liftu, lai padarītu mūsu baznīcu atvērtāku un pieejamāku. Vairākos veidos turpinām atbalstīt Latviju, atbalstām arī vietējos bērnus *Powderhorn* parka rajonā ar maltītēm.

Pēc svētbrīža K!K!M! seniors Elmārs Priedītis, Lett! ievadīja aktu, izsakot vēlējumu, lai latvieši visā pasaulē saista savu tagadni ar pagātņi, skatoties uz nākotni. Būsim lepni par savu tautu!

Noklausījāties Latvijas valsts prezidenta Raimonda Vējoņa apsveikumu, kur viņš uzsvēra, cik pašlaik, šinī politiski nestabilajā laikā, mums ir svarīgi turpināt attīstīt un nostiprināt Latvijas tautas pašapziņu. Lai "Dievs svētī Latviju!" Piecēlāties un nodziedājām Latvijas valsts himnu. Pauls Grustāns pavadīja ar trompeti.

Ģirts Jātnieks, Latv! nolasīja izvilkumus no Otto Grāviša 1918. gada dienas grāmatas, kur aprakstīts Latvijas valsts rašanās grūtais sākums. Bet, neskatoties uz grūtībām, brīvības sapnis piepildījās.

Saģērbušies svētku drānās: tautas tērpos, Gunas Kalmītes Skujiņas vadībā draudzes koris kopā ar latviešu skolas bērniem nodziedāja vairākas pacilājošas, patriotiskas dziesmas: "Turiet savu zemi ciet", "Es mīlu Latviju", "Gaisma aust!", "Mazs bij' tēva novadiņis", "Dvēseles dziesma". "Turiet savu zemi ciet. Turiet ciet. Savas mātes valodiņ." Andrejs Eglītis. "Es mīlu Latviju, zemi, kas ir mūsu, ik dienas svētību savai tautai lūdzu." Andris Ritmanis.

Biruta Sprūde spēlēja klavieru pavadījumu.

Dr. Jānis Dimants iepazīstināja ar svētku runas teicēju Ligitu Kovtunu. Ligita Kovtuna ir dzimusi Smiltēnē, studējusi filoloģiju Latvijas valsts universitātē, strādājusi kā redaktore apgādā "Zvaigzne", žurnāliste laikrakstā "Literatūra un Māksla". Kopš 2008. gada "Brīvā Latvija" un "Laika" galvenā redaktore. Šis viņai ir "sirds darbs" un par to viņa ir saņēmusi Latvijas valsts apbalvojumu: Atzinības krustu.

Kovtuna sāka savu referātu "Latvija ceļā uz simtgadi", aprakstot 1918. gada 18. novembri, kad tik saspringtā, nestabilā laikā latvieši uzdrīkstējās proklamēt Latviju par neatkarīgu valsti. Tolaiku prese rakstīja, ka "Latvijas valsts pasludināšana notika vienkārši un sirsnīgi, tā bija tāda pati kā mūsu tautas daba: klusa, vienkārša. Atgādināja sestdienas vakaru lauku sētā, kad to saved kārtībā pēc darba nedēļas."

Vēlreiz Latvijai pienāca tāds izšķirošs brīdis 1991. gada 4. maijā: tāpat saspringtā un nestabilā laikā latvieši uzdrīkstējās atjaunot Latvijas valsts neatkarību.

Domas par to, cik daudz vai nedaudz ir padarīts šajos 25 gados ir dažādas. Bija cerība, ka Latvija ātrāk tiks uz priekšu. Par nelaimi Latvijai, daudzi latvieši aizplūst no Latvijas. Ir labi, ka Latvija ātrāk nekā plānots tuvojas budžetā iecerētajiem diviem procentiem no kopprodukta valsts aizsardzībai.

Mēs lepojamies par kulturāliem un sporta sasniegumiem. Latvieši ir atsaucīgi uz labdarības akcijām. Runātāja pateicās mums visiem: “ikvienam paldies par viņa ieguldījumu Latvijā”. Latvijas dibināšanas svētkos lai pieminām mūsu tēvzemi, izjūtam savu piederību Latvijai un novēlam tai labas dienas. Vēl ir nedaudz laika, lai mūsu zemes simtgadi tiešām varētu svinēt pie balti klātiem galdiem ar labi padarītu darbu apziņu.

Nobeidzot Kovtuna deva īsu ieskatu “Laika” avīzes gaitās. Kā to iecerēja Helmārs Rudzītis pašā sākumā, “Laiks” turpina šobrīd būt viens no nedaudzajiem latviešu valodā iznākušajiem preses izdevumiem, kas nav atkarīgs ne no viena politiskā spēka. Ligita Kovtuna aicina mūs visus noturēt “Laiku” stipru, palikt tā lasītāju pulkā un rosināt to darīt ikvienam latvietim. Viņa beidza referātu Veltas Sņiķeres vārdiem:

“Šķiramies šķērsu, tiekamies krustu, lai viens otram nepazustu.”

Pēc svētku runas sekoja apsveikumi, apbalvojumi, atzinības raksti.

Visvaris Ģiga – Latv! LOAM vice-prezidents ziņoja, ka 2016. gada Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA) balva piešķirta sabiedriskajam darbiniekam Ērikam Krūmiņam par ilggadēju darbu latviešu tautas labā, vairāk nekā 20 gadus vadot programmu “Drošais Tilts”. Latvijas daudzbērnu ģimeņu, bāreņu un smagu apstākļu piemeklētu bērnu atbalstam. Ģiga arī apsveica Minepoles šī gada Amerikas latviešu apvienības (ALA) atzinības rakstu saņēmējus – Skaidrīti Dombrovsku un Aldi Švalbi par viņu darbu mūsu latviešu sabiedrībā.

Laimonis Sproģis, Tal! archivārs godināja Minesotas pavalsts un apkārtnes tautiešus, kas ir apbalvoti ar Trīs Zvaigžņu ordeni par izcilību savā profesijā un Latvijas valsts vārda celšanā:

Valodniece Valērija Baltiņa-Bērziņa

Vēsturnieks, profesors Pauls Lazda

Ārste Dr. Aina Galēja-Dravniece

Zinātnieks, ķīmiķis Dr. Jānis Robinš

Ārsts Dr. Visvaldis Georgs Nagobads

Ārsts Dr. Jānis Dimants

Agronoms Juris Plēsums

un mūsu lektore, žurnāliste Ligita Kovtuna.

Agrāk no rīta Dr. Jānis Dimants un Dr. Jāņa Robinša meita Baiba Olingere pastāstīja Latviešu skolai par Trīs Zvaigžņu ordeni un ļāva skolēniem to tuvāk apskatīt.

Sekoja Juŗa Plēsuma, Patr! dzeja “Latvija”, ko nolasīja viņa kundze Rita Plēsuma.

Kopēji nodziedājām

“Tev mūžam dzīvot, Latvija, kā saule, kas mirdz debess klajā!

Tev mūžam dzīvot, Latvija, kā jūrai, kas tev šalc pie kājām!

Tev mūžam dzīvot, Latvija, kā jūrai lepni, saulei cēli!

Tev mūžam dzīvot, Latvija, tu tēvzeme, mums Dieva dotā!

Lai latvju tauta vienota aug spēkā, slavā, daiļumā!” Vilis Plūdonis

Māris Bergmanis, Tal! slēdza pēcpusdienu un aicināja pakavēties pie svētku klišģera un glāzes vīna.

Paldies svētku akta rīkotājiem Korporāciju kopai Minesotā (K!K!M!) un Latviešu organizāciju apvienībai Minesotā (LOAM).

Āva Bērziņa

Mācītāja Dāga valsts svētku akta svētbrīža uzruna 19. novembrī

Sveiciens valsts svētkos! Man jāatzīstas, es gaidīju, gatavojos, posos šiem svētkiem. Nopirku jaunas kurpes. Un jaunu mācītāja kreklu, šim kreklam pat ir vajadzīgas aproču pogas, šis ir mans pirmais tāda veida krekls. Veikalā, kur pirku kreklu, jautāju, kur var dabūt aproču pogas? Pārdevējs atbildēja: “Vismaz tu zināji, kas tās ir.”

Mēs, visi, te gatavojamies, posāmies šiem svētkiem, mēs arī gatavojamies Latvijas 100 gadiem! Un domājot par to, ka mēs gatavojamies, pošamies un arī atjaunojamies kā latvieši trimdā/diasporā, man nāk prātā pazīstamā Garezera devīze “Dievam un Latvijai!”

Mīļās māšas un brāļi, mēs pildām šo devīzi te, Dvīņu pilsētās. Mums ir aktīva sabiedrība, kura pošas un atjaunojas Dievam un Latvijai. Ir daudz un dažādi piemēri kā mēs atjaunojamies, bet šajos valsts svētkos kā draudzes mācītājs vēlos mazliet izcelt, kā mēs pošamies un atjaunojam šo baznīcu, kura arī kalpo kā latviešu centrs Dvīņu pilsētās.

Mēs atjaunojam šo baznīcu, lai tā ir pieejama, aicinoša visiem, ir ielikts jauns lifts, virtuvē ir jauna maizes plīts un ventilācijas sistēma, kas ir, kā saka, *up to code* un ir vajadzīga drošībai. Ir uzlikts jauns jumts, šis, kas ir virs mums, tas tagad vairs netek. Un atjaunots mūsu skaistais vēsturiskais altāris. Kopumā šie atjaunošanas darbi, kuri ir veikti pēdējos mēnešos, ir izmaksājuši \$265,000, liela summa, bet vajadzīga, jo mēs atjaunojamies, mums ir nākotne.

Mēs veicam arī milzīgu atbalsta darbu, atbalstot 180 Zemgales māmiņas projektā “Mīlestība mammām”, Mineapolē mēs ievācām ceļu summu – \$9,000. Lai ierīkotu kanalizāciju un tīru ūdeni Cīravas sociālmājā, esam ievākuši \$3,000. Atbalstām 6 bērnus mūsu rajonā no *Folwell* pamatskolas un viņu ģimenes ar maltītēm nedēļas nogalēs 2016./2017. skolas gadā.

Mēs pošamies, mēs atjaunojamies Dievam un Latvijai!

Kā kristieši mēs arī pošamies, gatavojamies, atjaunojamies. “Tādēļ tas, kas ir Kristū, ir jauns radījums; viss vecais ir pagājis, un redzi – viss tapis jauns.” 2.Kor. 5:17.

Vienīgi atliek pateikties Dievam.

Mīļās Dievs, mēs Tev pateicamies šajos valsts svētkos par visu, kas mums ir mīļš, īpaši par mūsu dārgo Latviju. Mēs Tev pateicamies par šo skaisto zemi, ko mēs saucam par Latviju: mēs pateicamies par tās skaisto dabu. Dieva klātbūtni mēs saredzam Tavos radītajos darbos: Latvijas ezeros un upēs. Mēs pateicamies visiem, kas piedalījās latviešu tautas identitātes veidošanā, Latvijas dibināšanā & atbrīvošanā. Mēs pateicamies Tev, Dievs, ka Tu mums stāvēji klāt okupācijas gados, mūsu bēdās un skumjās. Mēs pateicamies par Latvijas neatkarības atjaunošanu, šajā laikā lūdzam par Latvijas drošību. Mēs Tev lūdzam, dod Latvijai jaunu atmodu piedzīvot, jaunus ziedu laikus piedzīvot. Mēs lūdzam, palīdzi, Dievs, mums ārzemēs stiprināt mūsu ticību, mūsu saites ar Latviju un mūsu latvietību šeit, diasporā, turpini rādīt ceļu uz atjaunošanos un šīs devīzes “Dievam un Latvijai” pildīšanu. Mēs Tev lūdzam, turpini svētīt mūsu Latviju. Āmen.

Kā tas viss sākās

Raksts pārpublicēts no Latvijas Okupācijas muzeja apkārtaksta nr. 42

Viskonsīnas Universitātes vēstures profesors Dr. Paulis Lazda ir Okupācijas muzeja projekta autors, dibinātājs un pirmais Okupācijas muzeja fonda (OMF) padomes priekšsēdis (1993–2002). OMF vēlāk pārtapa par Latvijas Okupācijas muzeja biedrību (OMB). Viņš ir ceļojošās izstādes autors un vadītājs Eiropā un ASV un panāca to, ka muzejs tika iekļauts Latvijas diplomātiskajā protokolā. Viņš turpina darboties kā OMB Vēstures komisijas priekšsēdis.

Paulis Lazda: “Gandrīz desmit vasaras vadīju Viskonsīnas Universitātes ceļojošo semināru, saviem studentiem uz plašās Eiropas skatuves stāstīju par vēsturi, kur tā bija risinājusies – pie Berlīnes mūra, kara postītajā Drēzdenē, Vīnē pie 1683. gada Turku aplenkuma relikvijām, uz Mohačas karalaukiem un daudzās citās ievērojamās vietās. Vienmēr iegriezāmos muzejos un memoriālos, kuri atgādina par cilvēku ciešanām un cilvēcības pārkāpumiem, – Dahavā, Lidicē, “Jad Vašem”, Aušvicā, pie Vallenberga memoriāla Budapeštā un citās piemiņas vietās. Katru vasaru katrā vietā man nostiprinājās apņemšanās kādreiz, kad Latvija būs brīva, radīt muzeju, kas parādītu Latvijas tautas ilgo okupāciju un apspiešanu.

Un tad laiki mainījās, “ļaunā impērija” sabruka, un 1991. gadā Latvija bija brīva. Ceļojošais seminārs pārtapa par semināra studijām Latvijas Universitātē. Bet tad noskaidrojās, ka trūkst iestādes vai muzeja, kur studentiem varētu sniegt pārskatu par Latvijas 50 gadu okupāciju. Senais sapnis kļuva par Okupācijas muzeja projektu, kuru iesniedzu toreizējam kultūras ministram Raimondam Paulam. Viņš mudināja mani īstenot ieceri. Pie vecā pasta Brīvības ielā nejauši satiku vecu draugu Rūsiņu Albertiņu. Rūsiņš tūlīt piekrita muzeja veidošanai un enerģiski iejūdzās darbā, lai iepazīstinātu sabiedrību ar muzeja nozīmi un veidošanas nepieciešamību. Rūsiņš izkārtoja pirmo sanākumi korporācijas “Talavija” dzīvoklī, kur referātu par Okupācijas muzeja projektu dzirdēja un atbalstīja sapulcējusies sabiedrība. Drīz man laimējās satikt paziņu no studiju laikiem – talantīgo administratori Gundegu Micheli. Ar veco un jauno draugu – Jāņa Stradiņa, Andra Kolberga, Leona Taivāna, Riharda Pētersona u. c. – atsaucību 1993. gada pavasarī dibinājām Okupācijas muzeju.

Tūlīt radās jautājums par finansēm. Ar steigu vedot sarunas ar ministriem par telpām, veicot pasniedzēja darbu semināra studentiem, pārliecinot šaubīgos un veidojot darbinieku komandu, aizmirsu par astoņu stundu laika starpību ar Ameriku. Kādu vakaru zvanīju draugiem Dzintaram un Birutai Abuliem. Viņi ilgi neatbildēja, jo traucēja viņus kādos četros no rīta. Tomēr uz lūgumu ziedot muzejam viņi bija atsaucīgi un tūlīt kļuva par pirmajiem ziedotājiem. Drīz saņēmām citus ziedojumus un atbalstu no Vijas Muzikantes, no savas universitātes un no PBLA biroja Rīgā. Iegriezos tur bieži un baudīju biroja vadītājas Tijas Krūmiņas un citu darbinieku atsaucību. Vērām durvis pirmajam izstādes posmam 1. jūlijā. Profesors Jānis Stradiņš teica atklāšanas uzrunu. Ar daudzu pašreizējā rokas darbu izdevumi 1993. gada izstādei bija tikai pieci tūkstoši dolāru.

Kad muzejs turpināja attīstīties, izdevumi palielinājās. Nāca atsevišķi ziedojumi, bet segt augošos izdevumus, piemēram, nopirkt slepenus partijas Centrālās komitejas dokumentus vairs nevarējām. Nāca palīgā enerģiski, tālredzīgi palīgi, un tapa Okupācijas muzeja fonda atbalsta grupa ASV (OMFA).”

Vai tu zināji, ka?

1. Latvieši nopirka mūsu baznīcu no norvēģiem 1954. g.
2. Baznīca ir celta 1905. g., draudzes nams 1925. g.
3. Baznīcas zvans nāk no veclatviešu draudzes Gleason, WI.
4. Minesotas state motto ir "L'Étoile du Nord", kas franciski nozīmē "Ziemeļu zvaigzne".
5. Spam ir izgudrots un ražots Minesotā.
6. Bundt cake ir izgudrota un kūkas forma tiek ražota Minesotā.
7. Target nāk no Minesotas, pirmais veikals atvērās 1962. g.
8. "Minnesota" Sioux valodā nozīmē "ūdens" un "mākoņains".
9. Scotch tape un Post-it notes izgudroja 3M, Minesotā.
10. Pirmo Mall ASV atvēra Edina, MN un lielākais Mall ASV ir Mall of America, Bloomington, MN.
11. Pacemaker ir izgudrots Minesotā.
12. Minesotā izgudroja Juicy Lucy (hamburger patty, kur iekšā ir siers).
13. Honeycrisp āboli ir izgudroti Minesotas universitātē.
14. Tonka Trucks firma atrodas Minnetonka, MN.
15. Mississippi upe sākas Itasca ezerā, Minesotā.
16. Pirmais Toaster tika izgudrots 1926. g. Minesotā.
17. Toro firma izgudroja Snowblower, Minesotā.
18. Lucky Charms cereal izgudroja General Mills, Minesotā.
19. Prince un Bob Dylan ir no Minesotas.
20. Minesotā ir 11,000 ezeri un 90,000 jūdžu krastmalas.

Svētdien, 18. decembrī, plkst. 11:00

Mineapoles – St. Paulas latviešu baznīcā

4. Adventa dievkalpojums

ar kora līdzdalību un

Latviešu skolas programma

“Jēzus, pasaules gaismā”

Pēc dievkalpojuma sekos skolas eglīte

ar Ziemassvētku vecīša viesošanos

draudzes nama lielajā zālē un

skolas saimes gādātās siltās pusdienas

Visi sirsnīgi aicināti!

Jaunas cepures, cimdi un šalles Mineapoles trūcīgiem bērniem

Kā jau esam to veiksmīgi darījuši nu jau divus gadus, tā arī šogad draudzes nama skatuves zālē rotāsim balto eglīti ar jaunām cepurēm un cimdiem Mineapoles trūcīgiem bērniem. Šis ir kopējs draudzes un latviešu skolas projekts. Pagājušajā gadā kopumā tika saziēdotas 35 cepures, 25 pāri cimdu un 4 šalles. Paldies Ritai un Maritai Pelēcēm par šīs kalpošanas turpināšanu mūsu draudzē arī šogad! Ziedotās cepures, cimdi un šalles tiks nodotas vietējai labdarības organizācijai *Hats & Mittens*, kura tālāk tos izdalīs trūcīgiem bērniem.

Draudzes bibliotekāre Anna Hobbs ar Rīgas Centrālās bibliotēkas direktori Dzidru Šmitu.

20. novembra sadraudzības stundā Dzidra mums stāstīja par izdevniecības "Grāmatu Draugs" trimdā izdoto grāmatu kolekciju.

Nekustamo īpašumu aģente Larisa (Štolcere) Ozola

Mobilais 612.991.1760
larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – kārtoju (visas Jūsu) nekustamo īpašumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamās dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklerē Minesotā, kā daļa no "Lakes Area Realtors". Mēs strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekšpilsētas.

Lūdzu sazināties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpašumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

Sludinājumi

Estate Sale

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest.
- Sakārtoju mantas pārdošanai.
- Nocenoju pārdodamās mantas un izslaidu.
- Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

PALĪDZU MĀJU PIRKŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ

Apmēram 30 gadus esmu palīdzējis pircējiem un pārdevējiem realizēt viņu sapņus un vajadzības 40+ pilsētās Dvīņu pilsētu apkārtnē. Izpētu mājas vērtību, iesaku remontdarbus, lai paceltu vērtību, varu arī palīdzēt ar remontdarbiem, izskaidroju dokumentus, likumus, finansēšanas iespējas un nokārtoju vajadzīgās inspekcijas.

Lūdzu zvaniet vai sūtiet e-pastu:

Māris Kurmis – Counselor Realty

612-558-6784 (mobīlais), mkurmis@hotmail.com

www.mkurmis.counselorrealty.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Saturday, December 3, 11 am-3 pm – Christmas Bazaar (see add).

Sunday, December 4, 11 am – Second Advent Church Service followed by fellowship.

Sunday, December 11, 11 am – Third Advent Church Service followed by fellowship with children singing.

Thursday, December 15, 11 am – Morning Bible study.

Sunday, December 18, 11 am – Fourth Advent Church Service with choir participating and Latvian School Christmas Program followed by lunch.

Saturday, December 24, 5 pm – Christmas Eve Church Service. Sermon will be in English. The church choir will participate.

Sunday, December 25th, 11 am – Christmas Day Church Service with Holy Communion. Tīna (violin) and Dzintars (piano) Josts will be performing.

Tuesday, December 27, 7 pm – Evening Bible study.

Saturday, December 31, 4 pm – New Year's Eve Church Service with Holy Communion.

Sunday, January 1, 11 am – Church Service.

Sunday, January 8, 11 am – Epiphany Day Service followed by fellowship.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kollēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pats nepārsūta.